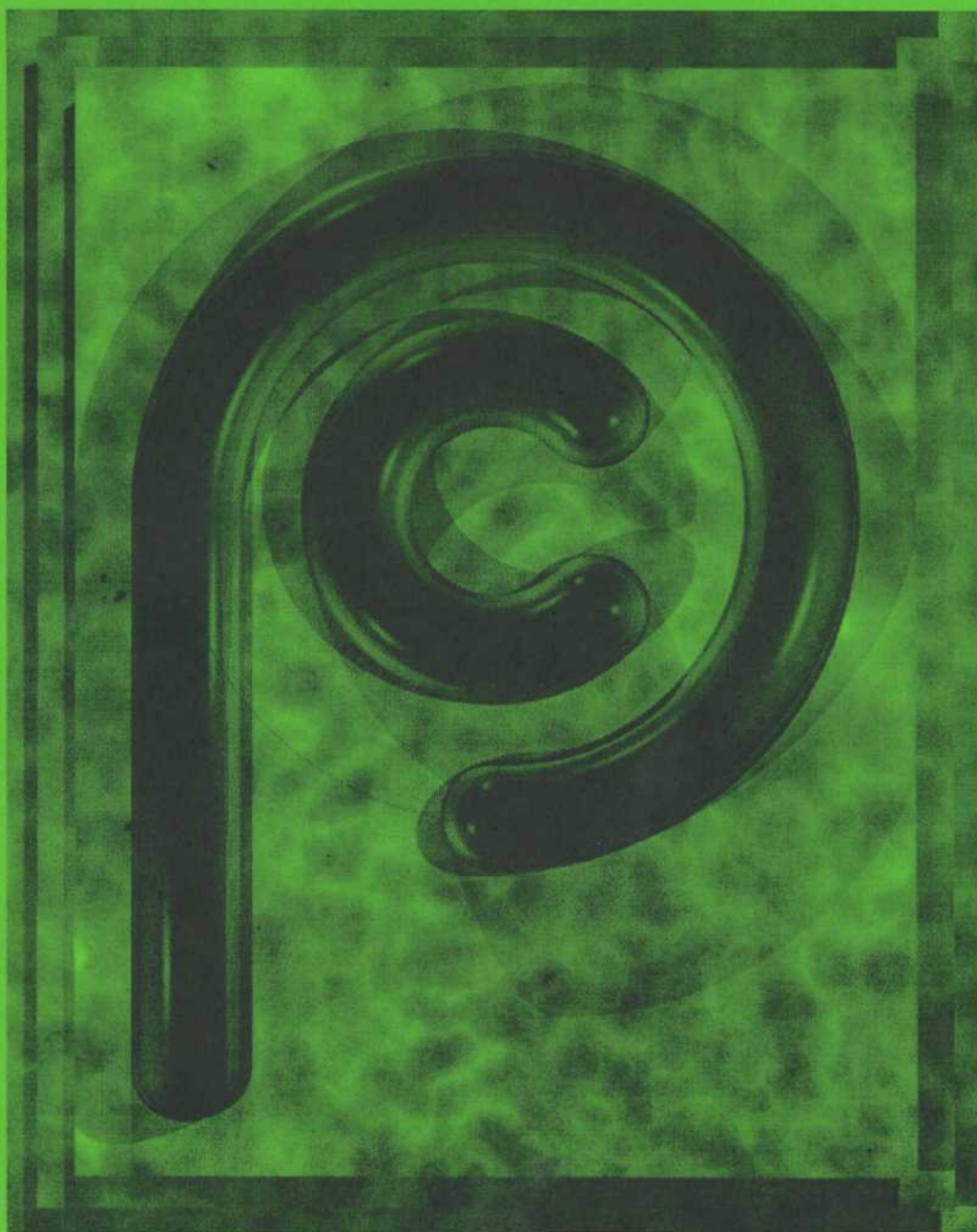

PC-KÄYTTÄJÄ

PC-Käyttäjät ry:n jäsenlehti

1/1998

PC-Käyttäjä

15. vuosikerta
ISSN 1238-1969

Painopaikka
Laatupaino-yhtiöt, Rauma
Painos 3200 kpl

Lehden sähköinen versio saatavissa
<http://www.pcuf.fi/lehti/98/1>

Julkaisija
PC-Käyttäjät ry PL 494, 00101
HELSINKI
Sähköposti: lehti@pcuf.fi

Päätoimittaja 1998
Ari Järmälä
jarmala@pcuf.fi

Lehden toimituskunta
lehti@pcuf.fi

Ilmoitushinnat (alv 0%)
1/1 sivu 1500 mk
1/2 sivu 1000 mk
Keskiaukeama 3000 mk

Tilaukset
Lehti postitetaan PC-Käyttäjät ry:n jäsenille. Jäseneksi voi liittyä tästä lehdestä löytyvällä lomakkeella tai PCUF:n palvelimen WWW-lomakkeella osoitteesta <http://www.pcuf.fi>.

Osoitteenmuutokset
Tietotekniikan liiton jäsenpalvelu:
Puhelin: (09) 4765 8530
Sähköposti: jasiat@ttlry.fi

Hyvä PC-käyttäjät ry:n jäsen, ohessa tietoa kesän toiminnasta.

7.6.98 sunnuntai klo 13.00 petankkiturnaus Kaivopuistossa.
PC-käyttäjien petankkiturnaus Kaivopuistossa Puistotien läheisyydessä.

PC-KÄYTTÄJÄT RY
PL 494
00101 HELSINKI

info@pcuf.fi
www.pcuf.fi
194.100.34.1

(09) 586 1512 soittosarja (9 linjaa)
(09) 586 1531 pikalinja (20 min)
(09) 586 1535 pikalinja (20 min)

Tässä numerossa...

- 2 Pääkirjoitus
- 3 Puheenjohtajan palsta
- 4 Jäsenristeily
- 5 Digitaalikamerat tulevat
- 8 Toimintakertomus 1997
- 10 Tuloslaskelma 1997
- 11 Tase 1997
- 12 Jäsenlomake

Pääkirjoitus

PC-Käyttäjä -lehteä julkaistaan tänä vuonna kaksi numeroa, mikä on 100 % enemmän kuin viime vuonna.

Lehden toimitusstrategiaa on pakko muuttaa nykyisestä, koska artikkelien ja muun materiaalin saaminen yhdistyksen piiristä näyttää olevan lähes mahdotonta enää. Joudumme ilmeisesti siirtymään maksullisten juttujen käyttöön eli että artikkelista maksetaan kirjoittajille silkkää rahaa. Muulla tavalla lehteen ei tunnu saavan mitään materiaalia.

Tämän hetken nousevat trendit näyttävät liittyvän mm. seuraaviin tekniikoihin ja aiheisiin: Internet-kaupankäynti kasvaa, immateriaalisten hyödykkeiden jakelu tietoverkon kautta lisääntyy, CD-R -levyjen ja MPEG-3:n käyttö musiikin kopiaointiin yleistyy ja uhkaa musiikkiteollisuuden markkinointa, sensuuri sekä webissä että TV:ssä tulee lisääntymään, verkkotekniikat kehittyvät ja monimutkaistuvat, tulostaminen helpottuu ja nopeutuu ja A4-saaste lisääntyy entisestään, mobile-pc lyö läpi jopa ennen kuin laajakaistainen puhelin-teknikka tulee käyttöön.

Yhdistykselle näyttää siis olevan edelleenkin mielenkiintoisia aiheita käsiteltäväksi myös tulevaisuudessa. Tietotekniikka ei ole ihan vielä kaikilta osiltaan valmis...

Ari Järmälä
päätoimittaja
11.5.1998

Puheenjohtajan palsta 1/98

1998 -- vapaan softan vuosi?

Kun PC-käyttäjät ry vuonna 1993 palkitsi (hallituksen äänestyskellä) helsinkiläisen opiskelijan Linus Torvaldsin vuoden PC-käyttäjänä, emme ehkä silloin täysin ymmärtäneet, kuinka merkittävästä miehestä todella on kyse.

Nyt, viisi vuotta myöhemmin, vapaan softan (free software) aate leviää kulovalkean tavoin: miljoonissa laskettavien käyttäjien määrä kasvaa jatkuvasti ja ilmiö on lähes päivittäin esillä myös mainstream-tiedotusvälineissä, tosin jostain syystä ei juurikaan suomalaisissa. Ja nykyisin Piilaaksossa työskentelevä Torvalds on hakereiden idoli, joka saa paikalle helposti 500 kuulijaa pitäessään esitelmiä kernelin kehityssuunnitelmista.

Vapaa softa ei enää tarkoita vain Richard Stallmanin (GNU:n isä ja Free Software Foundationin vetäjä) kaltaisia partahakke-reita koodaamassa emacsia puukengät kolisten. Nykyään se voi merkitä myös menestyviä likeyrityksiä, jotka tekevät bisnestä myymällä vapaata softaa ja siihen liittyviä tukipalveluita. Vapaa softa ei siis tarkoita samaa asiaa kuin ilmainen softa, vaikka englannin kielen sana "free" harhaanjohtavasti tarkoittaaakin kumpaakin. Vaikka vapaata softaa saa kopioida ilmaiseksi, ei

sitä pidä sekoittaa perinteisiin ilmaisohjelmiin (PD, freeware), joista ei tyypillisesti ole lähdekoodeja saatavilla, ja joita ei useinkaan ole tarkoitettu vaativaan ammattikäyttöön GNU-ohjelmistojen tapaan.

Vaikka Torvalds ei keksinyt vapaata softaa, on suomalaissyntyinen Linux vaikuttanut ilmiön esilletulemiseen ehkä enemmän, kuin mikään muu yksittäinen projekti. Linuxin menestys oli eräs tärkeä suunnannäyttäjä, kun Netscape joutui suunnittelemaan strategiaansa uudestaan pärjätäkseen selainsodassa ilmaiseksi jaettavalle Microsoft Explorerille. Pelkän maksuttomuuden sijasta Netscape otti rohkeasti askeleen huomattavasti pidemmälle: Mozilla 5.0:n esiversio julkaistiin ohjelmoijille ja innokkaille testaajille vapaana softana lähdekoodeineen -- Internetissä tietenkin.

Jos kaikki menee Netscapen suunnitelmien mukaan, Mozillan kehitys satojen ohjelmoiden käsissä etenee Linuxin tapaan sujuvasti. Kun valmis 5.0 julkaistaan joskus vuoden lopulla, on se toivottavasti entistä nopeampi ja luotettavampi, käyttäjien tarpeita hyvin vastaavilla ominaisuuksilla varustettu sekä sovitettu kaikille oleellisille ja hie-man harvinaisemmillekin käyttöjärjestelmille. Mozilla kokeilee

kepillä jäätä: jos malli osoittautuu toimivaksi, myös muita isoja ohjelmistotaloja saattaa seurata perässä. Jos taas koko hanke epäonnistuu, täytyy vapaan softan puolestapuhujien varautua hyvillä selityksillä.

PC-käyttäjä-lehti

Viime vuonna PC-käyttäjä-lehti ilmestyi vain yhtenä numerona. Syynä tähän ei ollut mikään muu kuin juttupula: jäsenlehtemme kokoamisen on perinteisesti hoitanut yhdistyksen hallitus, jolla ei valitettavasti ole aina riittänyt tarpeeksi aikaa ja innostusta lehden toimittamiseen. Jäsenistöltä saamamme palautteen perusteella olen kuitenkin ymmärtänyt, että tilausta tasokkaalle jäsenlehdelle on, joten yritämme ryhdistäytyä.

Palautetta ja juttuideoita saa lähettää hallitus@pcuf.fi -osoitteeseen.

Aurinkoista kevättä!

Henrik "Pablo" Ahlgren
<pablo@pcuf.fi>
puheenjohtaja

Jäsenristeily 15. - 16.1.1998

PC-Käyttäjät ja Suomen Unix-käyttäjien yhdistys (FUUG) järjestivät yhteisen jäsenristeilyn 15. - 16.1.1998 Helsingistä Viking Linen Cindarella -laivalla. Kerhojen jäseniä oli paikalla yhteensä lähes 50. Risteilyn aiheena oli Unix toimistokäytössä. Ohjattu ohjelma koostui esitelmistä, näyttelyistä ja paneelikeskustelusta.

Paikalle oli kutsuttu laite-toimittajia esittelemään Unixin toimistoratkaisuja. Paikalla olivat Sun Microsystems:n Simo-Pekka Lahtinen ja Jyrki Niekkaa sekä Peter Walker Instru Data Oy:stä. Alan kirjallisuutta ja ohjelmistoja myyvää Dataclub Oy:tä edusti Jyri Koskinen.

Simo-Pekka Lahtinen esitteli Sunin Java-tuotteiden taustaa ja perusteita. Laite- ja toteutusratkaisulla itsessään ei yleensä ole väliä, vaan tärkeimpiin tekijöihin kuuluvat:

- tietyt asiat on saatava tehdyksi
- varattu budjetti
- ohjelmistojen saatavuus

Javan etuna on sen sovelluksille tarjoama yhtenäinen ympäristö eri järjestelmissä aina JavaStationeista suorkoneisiin asti. Tämän pitäisi helpottaa sovellusten kehittämistä, sillä yhteen järjestelmään Javalla toteutetun sovelluksen pitäisi toimia muissakin järjestelmissä, joissa Java toimii.

Java on suosittu, vaikka se on ollut olemassa vasta noin 800 päivää. Suosita kuvaavaa on, että tänä aikana on Javasta ilmestynyt keskimäärin kirja päivässä ja kirjoja on myyty jo yli miljoona

kappaletta. Javalla tehtyjä sovelluksiakin on alkanut ilmestyä. Erityisesti Unixissa toimivia Java-sovelluksia ovat tehneet ainakin Applixware ja Lotus.

Peter Walker kuvasi taustaksi tietojenkäsittelyn arkkitehtuurin muuttumista, joka vaikuttaa käytettäviin ratkaisuihin. Suuntauksena on ollut keskitetyn arkkitehtuurin korvautuminen ensin asiakas/palvelin - arkkitehtuurilla ja myöhemmin verkkomaisella arkkitehtuurilla. Keskitetyssä arkkitehtuurissa on keskuskone ja siihen kytketyt yksinkertaiset päätteet. Asiakas/palvelin-arkkitehtuurissa osa toimintoista on keskitetty palvelimiin ja osa on hajautettu asiakaskoneisiin (usein PC). Verkkomaisessa arkkitehtuurissa toimintoja voidaan sijoittaa varsin vapaasti, vaikka yleensä osa koneista toimii palvelimina.

Tietojenkäsittelyn arkkitehtuurin muuttuminen on riippunut merkittävästi tietoliikennetekniikan kehittymisestä, sillä hajautettu järjestelmä vaatii yleensä nopeampaa tiedonsiirtoa kuin keskitetty järjestelmä. Nykyisin yleistyvää verkkomaista arkkitehtuuria ovat edistäneet muun muassa internet, www ja Java.

Suurin osa järjestelmän kokonaiskustannuksista tulee sen hallinnasta. Laite- ja ohjelmistokustannusten osuus on pieni, kun järjestelmää käytetään ja ylläpidetään kauan. Jotta kustannukset saadaan pidettyä kurissa, pyritään luonnollisesti vähemmän hallintaa vaativiin järjestelmiin. Tällöin yksinkertaiset ja vähän hallintaa vaativat laitteet, esi-

merkiksi verkkotietokoneet tai verkko-PC:t voivat olla sopivia.

Walkerin mukaan SCO:n UnixWare 7-käyttöjärjestelmä soveltuu hyvin verkkomaiseen arkkitehtuuriin, onhan SCO markkinajohtaja Intel- pohjaisissa Unix-palvelimissa 70 % osuudellaan.

Näyttelytiloissa Sun esitteli JavaStation verkkotietokoneita ja Solaris-palvelimia, joissa voi kehittää ja suorittaa Java ohjelmistoja. Dataclub esitteli Unix-aiheista kirjallisuutta ja Linuxille sopivia ohjelmistopaketteja ApplixWare ja Redhat 5.0.

Paneelikeskustelussa Simo-Pekka Lahtinen, Jyrki Niekkaa, Peter Walker, Jyri Koskinen, Telen Ilkka Siissalo ja FUUG:n Paavo Muranen käsitelivät aihetta: mitä unix-maailmalla on tarjota toimistokäyttöön. Keskustelussa todettiin, ettei Unixille ei ole nyt erityisemmin toimistotyökaluja, koska Microsoft hallitsee markkinoita Windows-käyttöjärjestelmällään ja toimisto-ohjelmillaan. Unixin ominta aluetta ovat tällä hetkellä levypalvelimet ja erityisesti internet-palvelimet. Kuitenkin esimerkiksi Javan yleistymisen voi muuttaa tilannetta. Yleisenä edistämiseksi oli, että FUUG:n ja PC-käyttäjien tulisi toimia enemmän tietokoneiden tavallisten käyttäjien ehdoilla.

Esa Kärkkäinen
<karkkes@pcuf.fi>

Digitaalikamerat tulevat

Uusi digitaalitekniikka on taas kaatamassa vanhoja tekniikoita unholaan - tällä kertaa kyseessä on valokuvaus. Ensimmäinen valokuva otettiin Ranskassa 1840-luvulla ja tuolloin kuten edelleen nykyäänkin kuva tallentuu valolle herkkien kemikaalien muutoksina. Tähän ollaan vihdoinkin saamassa muutoksen.

Kemiallinen menetelmä

Kemiallisessa valokuvausmenetelmässä kuva talletetaan filmille, jonka toiminta perustuu valoherkkyyteen hopeayhdisteisiin. Valokuvien saamiseksi pitää ostaa kallis filmi, kuvata se ja maksaa vielä kaiken lisäksi itsensä kipeäksi kehittämisestä ja kopioinnista. Valokuvaaminen tulee kalliiksi vaikkei haluttaisi muita kuin ns. näppäilykuvia. Filmi maksaa noin markan ruudulta, kehitys taas jopa 1,20 mk, kopiointi taas jopa 1,50 mk. Yhteensä valokuvaaminen maksaa siis 3,70 mk ruudulta. Se ei ole halpaa lystiä etenkään silloin, jos kuville on yhtään käyttöä digitaalisessa muodossa.

Paperikopioiden skannaaminen on joko työlästä tai kallista. Sitä paitsi, tavallisten kymppikuvien terävyys on niin huono, että niistä ei saa millään skarppia skannausjälkeä. Negoja tai dioja varten on jo olemassa muutaman tuhat markkaa maksavia skannereita ja Kodakilla on toki Photo-CD -palvelu, jossa yhden digitaaliseen muotoon skannatun ruudun hinnaksi tulee keskimäärin 7-8 mk filmin kehityksen yhteydessä. Mutta siinäkin tarvi-

taan edelleen filmiä ja viikon tai kahden odotus kuvien saamiseksi.

Kodakin huippulaatuisen Photo-CD:n lisäksi (suurin normaaliresoluutio 3000 x 2000 pistettä) on nykyisin saatavissa myös kuvavalmistamoiden tekemiä skannauksia. Tähän asti ne on toimitettu korpulla ja resoluutio on ollut vaivaiset 600 x 400, mutta nyt IFI on alkanut tarjota myös 1200 x 800 tarkkuuden skannausta CD:llä. Sen hintakin on (ainakin tarjouksissa) hyvin kohtuullinen 40 mk/filmi.

Tosiasia on kuitenkin se, että vanha hopeatekniikka on aikansa elänyt nykyisen digitaalisen maailman aikaan. Hopeatekniikka on hidasta, huippulaatuista ja kallista. Hitauden huomaa siitä, että nopeimmillaankin pitää odottaa jopa tunti, ennen kuin kuvat saa kehitettyinä käteensä. Nopea tunnin kehitys on toki aina myös kallein. Halvemmalla selviää, jos tyytyä odottamaan kuviaan viikon verran. Jos taas haluaa kuvansa valmiiksi skannattuina, niin Kodakilta menee vähintään viikko ja joskus kaksikin Photo-CD:n tekoon. Nopeampiakin tahoja on, mutta ne ovat sitten selvästi kalliimpia. Mitä pitäisi tehdä, jos haluaa sekä säästää luonnonvaroja (hopeaa), rahaa ja aikaa?

Digitaalinen menetelmä

Digitaalinen valokuvaus perustuu valoherkkyyteen puolijohdteisiin, jotka muuntavat kameran objektiivin piirtämän kuvan suoraan digitaaliseen muotoon. Näin

syntyvä kuvainformaatio talletetaan kameran muistiin, josta se voidaan myöhemmin siirtää eteenpäin esim. tietokoneelle käsiteltäväksi.

Säästöä

Heti huomaa, että enää ei tarvita filmiä, kehitystä eikä juuri kopiointiakaan. Periaatteessa rahansäästö on tällä tavalla vähintään 3,70 mk kuvaa kohti tai, jos laskelman ulottaa digitaaliseen kuvaan asti, peräti luokkaa 7 mk per kuva.

Erityisen suuriksi säästöt tulevat sellaisissa tapauksissa, joissa kuvataan paljon ja kuvat pitää joka tapauksessa saada tavalla tai toisella digitaaliseen muotoon esimerkiksi taittoa varten. Tyyppillinen esimerkki olisi vaikka tuoteluettelon teko: kuvataan sata- tai tuhatmäärin kuvia muutaman kerran vuodessa julkaistavaa luetteloa varten. Jos kuvataan vaikka 500 kuvaa kuudesti vuodessa eli yhteensä 3000 kuvaa, niin jo 7 mk:n säästöllä kuvaa kohti vuosisäästö on melkoinen: 21000 mk.

Laitteet vielä kalliita

Järjestelmäkameraan sopivat dataperät maksavat vielä toistaiseksi luokkaa 30-160 kmk, joten ne sopivat vain todelliseen ammattikäyttöön. Sen sijaan kiinteäpolttovaliset tai pikkuzoomilla varustetut ns. kinokoon kompaktikameroita vastaavat tuotteet ovat jo tällä hetkellä muutaman tuhannen markan hintaluokassa. Koska kyseessä on uusi ja kehittyvä elektroninen tekniikka,

voidaan odottaa jopa roimaakin hintojen laskua vuoden tai kahden kuluessa.

Halvin digitaalikamera Suomessa on ollut kaupan hintaan 1295 mk. Tällä hinnalla ei tietenkään saa mitään huippuhienoa värkkiä, mutta alkuun pääsee jo silläkin. Tosin huomena/kuukauden päästä/ensi vuonnas on taas paljon halvempi.

Hieman parempaan resoluutioon pystyvät kamerat maksavat tällä hetkellä 2000-4000 mk ja riittävällä resoluutiolla n. 6000 mk.

Pieni koko tärkeää

Kameran koko on tärkeä, mitä pienempi ja kevyempi laite, sen parempi. On paljon mukavampaa, jos kamera mahtuu esim. taskuun ja painaa vaikka 150 g, kuin jos se on kulmikas, suuri ja painava. Periaatteessa ei pitäisi olla mitään estettä suunnitella digitaalikompaktikamerasta vähintään yhtä pientä kuin nykyisistä tavallisista kompaktikameroista. Kinokoon kompaktikameran koolle asettaa alarajan käytetyn filmiruudun ja -rullan koko: ruutu on 36 mm ja filmi taas 35 mm leveä. Digitaalikameroissa kuvailmaisempi on yleensä pienempi kuin 10 x 10 mm.

Digitaalikameraan pitää kuvailmaisimen lisäksi saada mahtumaan tarvittava elektroniikka ja muistiväline, joka korvaa normaalikameran filmin. Nämä toki vaativat jonkin verran tilaa ja massaa, mutta eivät mitään mahdottomia. Pienimmät vaihdettavat kameroiden muistikortit ovat kooltaan vain n. 3 x 4 cm ja vain muutaman millimetrin paksuisia eli digitaalikamera voisi teoriassa olla vaikkapa vain tulitikkuaakin kokoinen.

Resoluutio

Kuvailmaisempiin resoluutio eli tarkkuus ratkaisee, miten tarkkoja kuvista voi tulla edellyttäen, että objektiivin piirtokyky on vähintään yhtä hyvä. Tietotekniikasta poiketen kameranvalmistajat ilmoittavat käyttämiensä kuvailmaisempien kuvapisteidien kokonaislukumäärän eikä vaaka- ja pystysuuntaisten pisteiden määrää, kuten yleensä on totuttu. Markkinoilla olevissa kompaktidigitaalikameroissa on käytössä ainakin seuraavia resoluutioita:

Resoluutio	Kuvapisteitä
320 x 240	76800
493 x 373	183889
501 x 370	185370
512 x 480	245760
640 x 480	307200
756 x 504	381024
768 x 576	442368
832 x 600	499200
1024 x 768	786432
1152 x 864	995328
1280 x 960	1228800

Halvin, 1295 markan, kamera käyttää 493 x 373 pikselin tarkkuutta. Tällaisella kameralla pääsee kyllä kokeilemaan digitaalikuvaukseen, mutta kuvien laadulta ei kannata odottaa kovin paljoa. Hyvin yleisiä ovat 640 x 480 pikselin kamerat. Näistäkään ei ole paljon muuhun kuin kokeiluun - mm. Kodak on päättänyt lopettaa tämän resoluution kameroiden myynnin, koska ne eivät täytä asiakkaiden odotuksia. Vähintään 1024 x 768 kuvapisteen digitaalikompakteja on tällä hetkellä markkinoilla muutamia eri valmistajilta: Agfa, Kodak, Fuji, Olympus. Tämän laatuluokan kameroista voi odottaa paljon vuoden parin aikajänteellä hintojen halvennutua järkevälle tasolle.

Kuvien talletus

Kameraan kerralla tallettuvienvien kuvien lukumäärän pitäisi olla riittävän suuri. Filmikameroillahan kuvaamme yleensä joko 24 tai 36 kuvan filmejä ja niiden käyttöön on totuttu. Digikamerankin pitäisi pystyä vähintään samaan.

Joihinkin kameroihin ei mahdu kuin viisi tai kuusi kuvaa ja sen jälkeen ne on siirrettävä tietokoneelle talteen tai hävitettävä. Tässä ei ole järkeä, vaan kuvia pitää mahtua ainakin parikymmentä kerrallaan. Jos kamera käyttää muistivälineenään tavallisia vaihdettavia flashmuistikortteja, niin silloin kuvien lukumäärä ei enää rajoita kameran käyttöä. Vaihdettavia muisteja on tällä hetkellä saatavana jo 4 MB ja 8 MB kokoisina ja kehitys kohti suurempia muistimoduleita jatkuu varmasti.

Kuvien tiivistys

Kuvat voi tallettaa tiivistämättäkin, mutta silloin ne vievät valtavasti muistia ja kameroissa normaalisti käytettäviin muisteihin näitä mahtuu vain yksi tai kaksi. Tiivistämättömälle kuvalle on toisinaan käyttöä studiossa, jolloin kuva voidaan siirtää heti tietokoneelle.

Yleensä kuvat kuitenkin tiivistetään ja suositeltavaa olisi, että käytetty algoritmi olisi jokin laajasti tunnettu esim. JPEG. Kameran pitäisi osata tiivistää otettuja kuvia ainakin kahdella tiivistyssuhteella: pieni tiivistys ja hyvä laatu / tehokkaampi tiivistys ja kohtalainen laatu. Näiden lisäksi olisi toivottavaa, että kuvia voisi ottaa myös puoliresoluutiolla. Jos kameran normaali-resoluutio on vaikka 1024 x 768, niin sen pitäisi kyetä ottamaan

kuvia myös tarkkuudella 512 x 384 pikseliä. Aina ei näet tarvita huippulaatua vaan hieman huonompikin kuva riittää, kunhan niitä voi ottaa tarpeeksi monta.

Tiivistyssuhde ja resoluutio määrittävät sen, miten paljon tilaa kuva vaatii kameran muistista. Joskus tarvitaan vain muutama huippulaatuinen kuva, mutta joskus taas tarvittaisiin vain näppäilykuvia ja paljon. Jos kamera osaa tallettaa kuvat kahdella tiivistyssuhteella ja kahdella resoluutiolla, niin silloin kuvaajalla on laajat mahdollisuudet valita, kuinka monta kuvaa kameralla voi kerrallaan ottaa. Vaihtoehdot voisivat olla vaihtokapa: tiivistämättömiä täysresoluution kuvia 2 kpl, tiivistettyjä 15 kpl, enemmän tiivistettyjä 30 kpl, tiivistettyjä puoliresoluutiokuvia 60 kpl ja enemmän tiivistettyjä puoliresoluutiokuvia 120 kpl. Siis esimerkiksi. Yhtään ei haittaa, vaikka kaikki määrät olisivat kaksinkertaisiakin.

Tietysti kameran pitää osata käsitellä kuvamuistiaan niin fiksusti, että otettuja kuvia voi poistaa muistista ja vapauttaa tilaa uusille kuville.

Kuvien siirto pc:lle

Kuvat voi siirtää tietokoneelle periaatteessa 6 tavalla:

- * sarjakaapelia pitkin (hidasta, mutta toimivaa - tarvitaan vain kaapeli ja ohjelmisto) tai rinnakkaiskaapelia pitkin (edellistä nopeampi, periaatteessa)

- * PC-kortin kautta (voi olla tehokas ja nopea, PC-korttipaikkoja on kuitenkin yleensä vain kannettavissa mikroissa)

- * levykkeellä (kamera voi tallentaa kuvat suoraan tietolevykkeelle, periaatteessa yksin-

kertainen ja helppo, levykkeitä on riittävän paljon, mutta kamerasta tulee varsin kookas)

- * PC-korttipaikkaan sopivalla kiintolevyllä (kallis, nopea, sähkökulutus?)

- * infrapunayhteydellä (periaatteessa sama kuin sarjakaapeli, mutta kaapelia ei tarvita, sen sijaan tarvitaan kylläkin infrapunavastaanotto tietokoneeseen)

- * levykeasemaan sopivalla adapterilla

Kuvien siirtoon käytettävän ohjelmiston pitäisi olla sen version fiksusti, että se osaa siirtää kaikki kameran muistissa olevat kuvat PC:lle kaikki yhdellä kertaa, jonkin valitun joukon tai vain yhden kuvan. Sen lisäksi ohjelman pitäisi osata nimetä kuvatiedostot yksikäsitteisin mutta ymmärrettävin nimin. Suotavaa olisi myös, että kameran mukana tulee käyttökelpoinen kuvankäsittely-, selaus- ja arkistointiohjelma.

Sähkönkulutus

Joidenkin kameroiden käyttäjät valittavat liian suurta paristonkulutusta. Varsinkin kameroiden nestekide-etsimet tuntuvat kuluttavan kohtuuttomasti sähköä. Kun ennen vanhaan kameraan piti vaihtaa 24 kuvan välein filmi, niin nyt pitää vaihtaa paristot. Onneksi tämä ei vaivaa kaikkia digitaalikameroita, mutta on joillakin malleilla vakava ongelma. Siinä tapauksessa kannattaa käyttää NiMH-akkuja paristojen asemasta.

Käyttömukavuus

Digitaalikameroihin pätee tietenkin kaikki se, mikä filmikameroihinkin. Kameran pitää olla pienikokoinen, kevyt, help-

pokäyttöinen, automaattinen, mutta tarvittaessa myös käsisäätöinen, optiikan pitää olla tarpeeksi hyvä, zoom on toivottava, lähikuvausmahdollisuus on mukava yllätys, vitkalaukaisin, salama-automatiikka ja ynnä muut kameroista tutut ominaisuudet saavat toki kuulua myös digitaalikameroiden varustukseen.

Tulevaisuus

Veikkaan, ettei mene kahtaan vuotta, kun on saatavissa käyttökelpoisia kompaktidigikameroita kohtuulliseen hintaan. Koska taas tietokoneiden ja tulostimien oletetaan olevan pian jo lähes kaikkien käytettävissä, niin silloin digikamerat löytävät oman paikkansa eikä yhtään haittaa, vaikka niillä voi ottaa vain digikuvia. Jos kuvasta haluaa saada paperikopion, niin se tulostetaan printterillä, mutta normaalisti kuvat katsotaan tietokoneen ruudulta. Suuria muutoksia tämä muutos tulee aiheuttamaan kuvavalmistamoille ja filmitoimistoille, koska niiltä putoaa pikku hiljaa liiketoiminnan pohja pois.

Linkkejä

<http://www.kamera-lehti.fi/opas/digi.html> Kamera-lehden vuoden 1998 osto-oppaan digitaalikameraluettelo.

<http://www.orchidlink.com/digitalphotography/digicam.htm> Yhdysvaltalainen digitaalikameravertailu, hyvin ajan tasalla ja sisältää hyvät linkit valmistajien esittelysivuille.

28.3.98 Ari Järmälä
<jarmala@pcuf.fi>

PC-käyttäjät ry

Toimintakertomus 1997

1. Yleistä

Yhdistyksen neljästoista toimintavuosi sujui pitkälti aiempina vuosina hyväksi todetun linjan mukaisesti.

2. Luottamushenkilöt

Hallituksen puheenjohtaja: Henrik Ahlgren

Hallituksen jäsenet: Mikko Ahonen, Sami Einola, Lauri Laitinen, Jari Nopanen (PCUF:n ylläpito), Ari Järmälä (varapuheenjohtaja), Heikki Raussi (tiedotusvastaava), Tero Wiheriäkoski

Hallituksen varajäsenet: Jyri Lindroos (sihteeri ja taloudenhoitaja), Mauno Tuohiniemi (jäsen sihteeri),

TTL:n liittokokousedustajat: Ari Järmälä, Jyri Lindroos, Heikki Raussi, Mauno Tuohiniemi

Tilintarkastajat: Esa Kärkkäinen, Hannu Määttänen

Varatilintarkastajat: Turjo Tuohiniemi, Hannu Poikonen

Yhdistyksen hallitus kokoontui vuoden aikana seitsemän kertaa.

3. Sääntömääräiset kokoukset

Kevätkokous pidettiin 1997-03-19 Atk-instituutissa Helsingissä. Kokouksessa käsiteltiin sääntömääräiset toimintavuoteen 1996 liittyneet asiat.

Syyskokous pidettiin 1997-11-26 Atk-instituutissa. Kokouksessa käsiteltiin sääntömääräiset toimintavuoteen 1998 liittyvät asiat: toimintasuunnitelma, talousarvio ja henkilövalinnat. Syyskokouksessa kuultiin myös Lauri Laitisen laatima esitys yhdistyksen jäsenrakenteesta. Kokouksen jälkeen hallitus ja muutama aktiivinen jäsen viettivät pikkujouluja ravintola Van Goghissa.

4. Jäsenmäärä

PC-käyttäjien jäseniä oli vuoden alussa (1997-01-03) 3089 ja vuoden lopussa (1997-12-31) 3338. Näistä yhteisöjäseniä oli 12, itse maksavia henkilöjäseniä 1928, työnantajien

maksamia henkilöjäseniä 270, opiskelijoita 409, itse maksavia lisäjäseniä 511, työnantajien maksamia lisäjäseniä 129 sekä 67 perhejäsentä.

Kaikki yhdistyksen jäsenet kuuluivat Tietotekniikan liittoon.

5. Teemailta- ja vierailutoiminta

PC-käyttäjät järjesti kuusi teemailtaa Atk-instituutin salissa, jonka Kiinteistö Oy Opetustalo ystävällisesti tarjosi yhdistyksen käyttöön. Yhdistyksen jäsenet tutustuivat tänä vuonna neljään yritykseen vierailujen muodossa.

Teemaillat

helmikuu
Lyhyt johdatus UNIXiin
maaliskuu
Digitaalikamerat
huhtikuu
Virukset ja tietoturva
toukokuu
Java-ohjelmointikieli
lokakuu
Unixin editorit: Emacs ja vi
marraskuu
KaaPelimodeemipalvelu
(Helsinki-Televisio)

Yritysvierailut

tammikuu
Helsingin aikuisopisto
maaliskuu
ISDN (HPY)
lokakuu
Postipankki
marraskuu
Aldata

Kesäkuussa järjestettiin myös pentankkiturnaus aurinkoisessa Kaivopuistossa.

6. Julkaisutoiminta

PC-KÄYTTÄJÄ-lehteä saatiin toimintavuonna 1997 julkaistua vain yksi numero. Tällä kertaa PC-KÄYTTÄJÄ-lehti tehtiin yhteistyössä Suomen Unix-käyttäjien yhdistyksen (FUUG) kanssa. Tapahtumista ja muista ajankohtaisista asioista tiedotettiin kahdella jäsenkirjeellä.

Yhdistyksen tiedotteita julkaistiin jo vakiintuneeseen tapaan yhdistyksen Web-sivuilla

(Hyperlinkki

<http://www.pcuf.fi>

<http://www.pcuf.fi>) sekä pc-tiedote-sähköpostilistalla.

7. Tietoliikennetoiminta

Yhdistyksen pyörittämä PCUF-järjestelmä ([pcuf.fi](http://www.pcuf.fi)) toimi koko vuoden levyrikosta johtu-

nutta käyttökatkoa lukuunottamatta. Vuonna 1987 perustettu PCUF on yksi pisimpään Suomessa yhtäjaksoisesti toimineista BBS- ja Internet-palveluita tarjoavista järjestelmistä, ja sille on muodostunut vakiintunut ja uskollinen käyttäjäkunta.

Mahdollisuus hankkia ns. UNIX-shell-tunnus yhdistyksen koneeseen oli suosittu myös vuonna 1997. Vuoden lopussa shell-tunnuksien määrä oli jo noin 800. Shell-tunnuksen haltijoilla on mm. mahdollisuus ottaa Internet-yhteyksiä omalta koneeltaan, lähettää ja vastaanottaa sähköpostia, laatia omat kotisivut Internetiin, sekä käyttää monipuolisia UNIX / Linux-ohjelmia.

8. Yhteydet muihin järjestöihin

Yhdistyksen liittokokousedustajat osallistuivat Tietotekniikan liiton liittokokouksiin.

Suomen Unix-käyttäjien (FUUG ry) kanssa pidettiin yhteistyökokous, joka poiki Unix-aiheinen risteilyn tammikuussa 1998.

PC-käyttäjät on tarjonnut muille Tietotekniikan liiton jäsenyhdistyksille mahdollisuutta sijoittaa omat Web-sivunsa PC-käyttäjien palvelimelle. Tätä

mahdollisuutta hyödynsivät Datanomit, LATKY ja Sytyke.

9. Talous

Yhdistyksen toiminta rahoitettiin lähes yksinomaan jäsenmaksuilla, jotka vuonna 1997 olivat seuraavat:

varsinainen	280,
henkilöjäsen	
opiskelija	180,
tai työtön	
toissijainen	70,
jäsen	
perhejäsen	70,

Yhteisöjäsenien maksut olivat 1300 markasta 5000 markkaan riippuen yhteisön koosta.

Yhdistyksen talouden suurin menoerä oli Tietotekniikan liiton jäsenmaksut, joilla kustannettiin liiton tarjoamat jäsenetulehdet, jäsenmaksujen keräys ja jäsenrekisterin ylläpito. Esimerkiksi varsinaisesta henkilöjäsenestä yhdistys maksoi liitolle 238 markkaa liiton jäsenmaksua.

Yhdistyksen talous pysyi vuoden mittaan vakaalla pohjalalla.

PC-käyttäjät ry
hallitus

Tuloslaskelma

PC-Käyttäjät ry

01.01.1997-31.12.1997

VARSINAINEN TOIMINTA

TOIMINNAN 1 TUOTOT

Jäsenmaksut

133 746,00

TOIMINNAN 1 KULUT

Muut kulut

Toimistokulut

1 633,90

Kokouskulut

3 267,00

Muut kulut

1 406,10

PC-Käyttäjät lehden kulut

14 879,00

Jäsenkirjeen kulut

1 924,90

Jäsenkirjeen postitus

4 411,30

Purkin modeemilinjojen perusmaksut

12 662,70

HPY:n dataliityntäkustannukset

8 911,68

Verkkomaksut (EuNet - Clinet)

18 000,00

Purkin energiakustannukset

2 000,00

Pienet tarvehankinnat purkkiin

2 880,00

Vakuutus

219,00

Retkikulut

-800,00

-71 395,58

62 350,42

RAHOITUSTUOTOT

Korkotuotot

891,90

Muut rahoitustuotot

0,00

891,90

RAHOITUSKULUT

Muut rahoituskulut

284,00

-284,00

62 958,32

POISTOT

Poistot, koneet ja kalusto

15 140,20

Poistot aineettomista oikeuksista

396,00

Poistot muista pitkävaikutteisista

689,50

-16 225,70

VAPAAEHTOISTEN VARAUSTEN MUUTOS

Tilikauden voitto / tappio

46 732,62

Tase

PC-Käyttäjät ry
31.12.1997

VASTAAVAA

Käyttöomaisuus ja muut
pitkäaikaiset sijoitukset

Aineettomat hyödykkeet

Aineelliset hyödykkeet

Konttorikoneet ja kalusto 35 327,13

Muut aineelliset hyödykkeet 2 218,00

37 545,13

Käyttöomaisuusarvopaperit ja muut
pitkäaikaiset sijoitukset

Osakkeet ja osuudet 18 313,00

18 313,00

Vaihto- ja rahoitusomaisuus

Saamiset

Rahoitusomaisuusarvopaperit

Rahat ja pankkisaamiset

97 405,80

153 263,93

=====

PC-Käyttäjät ry

TASE

31.12.1997

VASTATTAVAA

Oma pääoma

Edell. tilikausien voittovarot 106 458,31

Tilikauden voitto/tappio 46 732,62

153 190,93

Vieras pääoma

Lyhytaikainen

Ostovelat

73,00

73,00

153 263,93

=====

JOUKKOKIRJE

TTL RY/0017185
KIRAVUO KARI AARNE
RUUKINLAHDENT.7 A 13

00200 HELSINKI

PC-käyttäjät ry
PL 494
00101 Helsinki

Tietotekniikan liitto ry,
PL 68, 02601 Espoo
puh. (09) 476 5800

**LIITYN
PC-KÄYTTÄJÄT RY:N
JÄSENEKSI**

Nimi ja osoitetiedot (jäsenpostitusta varten)		Liittymisohjeita: - jäseneksi voi liittyä tällä tai täyttämällä tiedot http://www.pcuf.fi/lomake.html - liiton jäsenpalvelut (mm. alkavat n. 2-3 viikon kuluessa liittymisestä) - eroamisesta pyydetään kirjallisesti - jäsenmaksu laskutetaan liittämällä tilisiirrolla - jäsenmaksuja ei palauteta - kysy lisäohjeita liiton puh. (09) 4765 8530 - Tunnus PCUF-koneeseen PCUF-koneen kautta, käyttäjätunnus: uusi - PCUF-koneessa Internet- - Lisätietoja PC-käyttäjät ry:stä PCUF:stä sähköpostitse Info@pcuf.fi tai 050 331 1419 - PCUF-koneen (09) 586 1512	
Täydellinen nimi (puhuttelunimi alleviivataan)			
Puh. töihin	Puh. kotiin		Syntymäaika (ppkkvv)
Sähköpostiosoite			
Ammattinimike			
Jäsenlaji ☐ Henkilöjäsen, maksan itse ☐ Perhejäsen, ei liiton samassa taloudesta Nimi: Jäsennumero:		☐ Opiskelija, opiskelu päätoimista (päivisin) vähintään vuoden loppuun jatkuvaa, opiskelutodistuksessa näkyvillä arvioitu valm. Vuosi ☐ Lisäjäsen, olen jäsenenä Tietotekniikan liittoon kuuluvassa yhdistyksessä. Jäsennumeroni:	
Työnantaja maksaa ☐ Henkilöjäsen Jäsenmaksu voidaan veloittaa työnantajalta vain mikäli tämä liiton yhteisöjäsen.	Työnantaja Työnantajan virallinen allekirjoitus ja nimen selvennys	Tietojen luovutus ☐ saa luovuttaa ☐ ei saa luovuttaa Tietoviikko-lehden lisäksi toiseksi jäsenmaksuun lehdeksi ☐ MikroPC:n ☐ Tietoverkon ☐ ei toista lehteä (alempi	
Työnantajan jäsennumero:			
Päivämäärä	Allekirjoitus ja nimenselvennys		

Jäsenmaksut 1998

- Henkilöjäsen (sis. Tietoviikko sekä MikroPC tai Tietoverkko) 340,-
- Opiskelijat (sis. Tietoviikko sekä MikroPC tai Tietoverkko) 240,-
- Lisäjäsen ja perhejäsen (ei sis. lehtiä) 75,-
- Henkilöjäsen (sis. Tietoviikko) 295,-
- Opiskelijat (sis. Tietoviikko) 195,-

Palauta lomake suoraan Tietotekniikan liittoon !